

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Hr. Poul Erik Dyrlund spørger, hvordan vi i Venstre har det med vore vælgere. Dertil skal jeg bare sige til hr. Poul Erik Dyrlund, at vi har det særdeles godt med vore vælgere – måske i modsætning til visse andre partier.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at nu kunne det her jo godt udvikle sig til en lang, principiel debat om udlicitering. Jeg vil bare påpege, at alle eksempler, hvor der er gennemført udlicitering, viser, at der kan spares ressourcer, og vores pointe er, at man gennem udlicitering og øget valgfrihed kan opprioritere den service, som borgerne har krav på at få, altså at man får en bedre ressourceudnyttelse. Dermed er der ikke behov for hr. Frank Aaens evindelige svar, når der tales om forbedringer af den offentlige sektor: flere kroner og øre. Nej, det er et spørgsmål om at anvende de ressourcer, som vi allerede har i dag, på en mere hensigtsmæssig måde.

Jeg nævnte tidligere i en af mine besvarelsesrunder Kommunernes Landsforenings opgørelse over anvendelsen af ressourcerne inden for hjemmehjælpsområdet, hvor Kommunernes Landsforening er nået frem til, at man anvender 56 øre til egentlig hjemmehjælp for hver eneste krone, kommunen bruger på hele hjemmehjælpsområdet. Det var måske værd at analysere, om det ikke kunne organiseres anderledes og bedre til gavn for de ældre, så de ældre får en bedre service end den, vi oplever i dag.

Så må jeg nok sige, at med hensyn til hr. Frank Aaens fortolkning af, hvem der er regeringens parlamentariske grundlag, vil jeg såmænd henholde mig til, hvem det var, der i sin tid pegede på statsministeren, da der skulle dannes regering kort tid efter folketingsvalget. Her pegede hr. Frank Aaen jo på den nuværende statsminister, og det får mig altså til at konkludere, at Enhedslisten nødvendigvis må være regeringens parlamentariske grundlag.

Så spørger hr. Jørn Pedersen, hvad det er for lettelser, vi nu igen skal til at give virksomhederne. Jeg nævnte først og fremmest et par hensigtserklæringer, som er indeholdt i finanslovaftalen, fordi jeg mener, det haster med at få lige præcis disse lettelser gennemført. Det handler om elliberalisering, som gerne skulle medføre lavere elpriser til gavn for forbrugerne og dermed også for virksomhederne; det handler om målsætningen om, at virksomhedsbe-

skatningen skal sænkes fra 32 til 30 pct. – det kunne man også gennemføre – og endelig nævnte jeg den ene milliard af de grønne afgifter, som endnu ikke er tilbageført til erhvervslivet. Det var da en idé at få tilbageført lige præcis den milliard, som står og venter på at komme tilbage til virksomhederne. Hvorfor gør man ikke det? Det er da ganske enkle og konkrete punkter, som man straks kunne tage fat på for at gavne konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Som det ofte sker, når man stiller et meget konkret, men også forpligtende spørgsmål, fik jeg ikke noget svar på, om Venstre her om få timer agter at give deres tilslutning til CD's og/eller SF's forslag til sikring af hjemmehjælp i overensstemmelse med loven, sådan som det er udtrykt i forslagene. Det er vigtigt at vide, for det er jo dét, der er afgørende for, om de ting, der står i forslaget til vedtagelse, rent faktisk skal tages for pålydende, eller om det bare er snak.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det drejer sig stadig om forståelsen af Venstres, De Konservatives, CD's og Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse, altså hvordan det skal forstås.

Nu kunne jeg forstå på fru Ulla Tørnæs' svar til fru Pernille Blach Hansen, at fru Pernille Blach Hansens udlægning nærmest var et godt referat af Venstres principprogram. Jeg kan altså ikke få tingene til at hænge sammen, for på den ene side så skal vi have bedre konkurrenceevne, et solidt overskud på betalingsbalancen og fremgang i beskæftigelsen, og på den anden side skal vi dele ud til alle: børnefamilierne, de ældre og de svage, og vi skal afkorte ventelisterne – ikke sandt?

Men det svarer jo fuldstændig til det, det plejer at være: Ingen må blive ramt af Venstres politik, hverken boligejerne, bilejerne, pensionsopsparerne, den lille mand, den store mand, de tyndtbefolkede områder, erhvervslivet, børnefamilierne, de syge, de gamle eller de unge, og der skal være skattelettelser til alle. Det er med andre ord juleaften hele året rundt, men det minder mig altså mest af alt om monologen til bilfolket, hvor der bliver sagt: Vi må give den gas og stå urokkeligt fast!